

Ændringen af afskrivningsprocenten for privatejede skibe fra 25 pct. til 12 pct. findes meget kritisabel. De berørte privatpersoner vil hermed opleve en stramning, uden at man opnår nogen fordel ved skatteomlægningen. For den mindre skibsfart indgår privatejede skibe stadig som en væsentlig del af flåden – og det frygtes, at den foreslåede ændring vil vanskeliggøre fornyelsen af denne del af handelsflåden.

Nedsættelsen af afskrivningsprocenten på rullende jernbanemateriel vil betyde væsentligt forringede forretningsvilkår for godstrafikken.

Bygningsafskrivninger

I forslaget ligger der også en opstramning af afskrivningsreglerne for bygninger mv. Disse opstramninger kan enkelte bakke op om.

Stramningen er til ugunst for en stor del af erhvervslivet. De nedsatte bygningsafskrivninger vil særligt få negative konsekvenser for bygge- og anlægsbranchen og for ejendomsselskaber. Begrænses afskrivningsprocenten med 20 pct. vil det klart virke hæmmende på nybyggeri og ekspansion i erhvervslivet.

Så sent som i 1999 ændrede man afskrivningerne netop med henvisning til mere korrekte beregninger over levetiden på aktiver. Virksomhederne havde en forventning om, at der ved den nye afskrivningslov i 1999 var skabt et robust og varigt grundlag for afskrivninger. Det er uheldigt, at der allerede efter otte år lægges op til nye stramninger af afskrivningsreglerne.

Herudover rammes private erhvervsdrivende, som ikke modtager nogen kompensation i form af nedsat selskabsskat.

Der vil også være en afsmittende effekt på bygningsleasing. Bygningsleasing foretages typisk over 15 år, hvor leasingtager reelt overtager hele bygningen. Forlængede afskrivningsperioder vil alt andet lige medføre højere leasingydelser.

Forslaget har tilbagevirkende kraft. Lovindgrebet vil også påvirke eksisterende ejendomsprojekter, hvor investorerne har investeret i tillid til de økonomiske beregninger, som har været baseret på gældende skattelovgivning.

Administrativt vil det også give anledning til en del bøvl, hvis man skal holde styr på endnu en afskrivningsprocent.

Det er korrekt, at opstramningen vil påvirke dele af erhvervslivet. Den nye afskrivningssats afspejler imidlertid i højere grad de reelle driftsøkonomiske afskrivninger.

Endvidere kan der opnås en forhøjelse, at afskrivningssatsen, hvis bygningen er udsat for en sådan fysisk forringelse, at den trods normal vedligeholdelse vil have mistet sin værdi senest 25 år efter opførslen. Hvis afskrivningssatsen på 4 pct. (afskrivning over 25 år) er for lav i forhold til den fysiske forringelse, vil satsen således kunne forhøjes.

Erhvervslivet vil desuden have gavn af den lavere selskabsskattesats.

Den generelle afskrivningssats for private erhvervsdrivende bør ikke være anderledes end afskrivningssatsen for selskaber. De reelle driftsøkonomiske afskrivninger er ikke afhængige af, hvem der ejer bygningen.

Det er sandsynligt, at leasinggiveren vil forsøge at overvælte afskrivningsstramningen på leasingtageren.

Der er ikke tale om tilbagevirkende kraft, men det er korrekt at lovforslaget omfatter allerede erhvervede bygninger. Ved investeringsbeslutninger bør der fokuseres på, at projektet giver overskud før skat.

Det kan ikke være megen administrativt bøvl ved at skifte fra en sats til en anden sats.